

عنوان مقاله:

رابطه بین خودبیمارانگاری و سازگاری زناشویی در طی شیوع ویروس کرونا

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مسعود مرادی - عضو هیات علمی گروه روانشناسی، دانشگاه زنجان

مریم علیزاده - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف : اختلال خودبیمارانگاری بر متغیرهای مختلفی اثرگذار می باشد اما سنجش تاثیر آن بر کیفیت زناشویی در طی شیوع ویروس کرونا مغفول مانده است. این مطالعه با هدف تعیین تاثیر اختلال خودبیمارانگاری در پیشگویی میزان کیفیت زناشویی افراد طی شیوع ویروس کرونا اجرا گردید. مواد و روش ها : پژوهش کاربردی حاضر به روش پیمایشی با رویکرد توصیفی- همبستگی مقطعی انجام شده است. در این مطالعه تعداد ۲۱۰ نفر به عنوان اعضای نمونه به روش نمونه برداری تصادفی ساده انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه خودبیمارانگاری ایوانز و افرم تجدید نظر شده مقیاس کیفیت (سازگاری) زناشویی باسبی و همکاران (RDAS) گردآوری و سپس با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۱ و با بکارگیری آزمون های آماری توصیفی و استنباطی، از جمله ضریب همبستگی پیرسون تحلیل شدند. یافته ها : در این مطالعه، میانگین و انحراف معیار نمره خودبیمارانگاری ۲۵/۱۸ - ۹/۴۵ از ۶۰ و کیفیت زناشویی ۲۶/۲۵ از ۵/۳۰ بود. نتایج بعد توافق در پرسشنامه کیفیت زناشویی، بیشترین میانگین نمره و بعد رضایت، کمترین میانگین نمره را به خود اختصاص دادند. نتایج حاکی از آن بود که خودبیمارانگاری با تمام ابعاد کیفیت زناشویی شامل بعد توافق ($r=0/490$)، رضایت ($r=0/401$) و انسجام ($r=0/403$) همبستگی معنی دار داشت ($P<0/05$). نتیجه گیری : براساس نتایج مطالعه، باید به تاثیر اختلال خودبیمارانگاری بر سطح کیفیت زناشویی افراد در طی شیوع ویروس کرونا، توجه ویژه ای شود.

کلمات کلیدی:

خودبیمارانگاری، سازگاری زناشویی، ویروس کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1494015>

